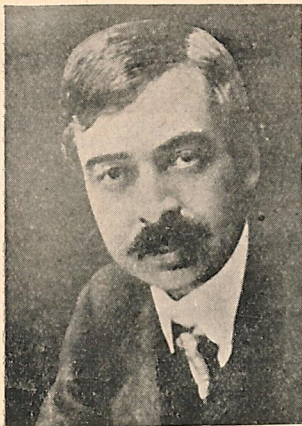

П. К. ЯВОРОВЪ

На 18 августъ, т. г., се освети въ София паметникътъ на голѣмия ни поетъ Пѣю Крачоловъ Яворовъ. Паметникътъ е поставенъ въ Борисовата градина близо до паметниците на Хр. Ботйовъ и Ив. Вазовъ. Той е въздигнатъ съ сръдствата на арменцитѣ у насъ и въ чужбина. Съ него тѣ му се отблагодаряватъ за хубавото стихотворение „Арменци“, въ което Яворовъ възпѣва тѣхнитѣ страдания като поробенъ народъ. Освещаването на паметника стана съ голѣма тържественост и въ присѣтствието на хиляденъ народъ.

Яворовъ е роденъ въ гр. Чирпанъ презъ 1877 година отъ доста заможни родители. Билъ е известно време телеграфистъ, после чиновникъ въ Народната библиотека въ София и, накрай, секретаръ на Народния театръ. Нѣколко години наредъ е билъ и революционеръ въ Македония, гдето се е борилъ за свободата на българитѣ тамъ.

Яворовъ почина трагически презъ 1914 година на 37 годишна възраст. Той не е писалъ почти нищо за деца, но нѣкои негови стихотворения могатъ да се разбератъ и отъ тѣхъ. Ето едно таково:

ЕСЕНЬ

Повѣ горнякътъ презъ полята,
залюшна дървесата —
и отъ настрѣхналитѣ клони
листа увѣхнали орони.

Горнякътъ разпилѣ листата
далеко изъ полята:
стоятъ самотно черни стволи
и скръбно махатъ вѣйки голи.

П. К. Яворовъ